

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618200848
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4618200848.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: R. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom U.. R.. V. XXXX/X, XXX XX Z. 3, o zaplatenie 974,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Csp/39/2018 - 43 zo dňa 05. 06. 2018 v časti zamietnutia žaloby a trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Csp/39/2018 - 43 zo dňa 05. 06. 2018 v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e.

Odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 332,53 eura so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 332,53 eura od 06. 12. 2015 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 350 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 350 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 332,53 eura do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (II. výrok) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (III. výrok).

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 974,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne a zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne zo sumy 974,59 eura od 06. 12. 2015 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 eur len s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 974,59 eura do zaplatenia z dôvodu, že so žalovaným dňa 28. 01. 2015 uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500100557, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 500 eur a žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 42 mesačných splátkach po 47,43 eura. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok o viac ako tri mesiace, tak oznámením, ktoré mu bolo doručené dňa 20. 11. 2015 bol upozornený na uvedenú skutočnosť a následne si žalobca uplatnil sankciu straty výhody splátok dňa 06. 12. 2015. Žalovaná suma predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené, pričom žalovaný doposiaľ celkovo uhradil 1 017,47 eura.

3. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek tomu, že bol riadne predvolaný, a keďže sa ani neospravedlnil, súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného.

4. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že žaloba o zaplatenie sumy 974,59 eura s príslušenstvom je dôvodná, i keď nie v celom rozsahu. Je nesporné, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorú je potrebné posudzovať nielen podľa Obchodného zákonníka, ale vzhľadom na to, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva, že žalovanému bol schválený úver vo výške 1 500 eur s tým, že mal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur a tento poplatok mu bol prakticky hneď zrazený žalobcom a na účet žalovaného bola zaslaná suma 1 350 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať úver v 42 mesačných splátkach po 47,43 eura a zmluva obsahuje špecifikáciu jednotlivých splátok čo do výšky istiny a úroku, avšak zo zmluvy a oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva, že žalovaný mal mesačne splácať nielen samotný úver, ale platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby spolu vo výške 81,99 eura, pričom zo strany žalobcu uvedená dohoda o poskytnutí služby predložená nebola, a preto súd nemohol preskúmať jej obsah a iba zo zmluvných dojednaní, ktoré by mali tvoriť prílohu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyplýva, že podľa čl. 14 veriteľ poskytuje aj služby, ktoré sú doplnkové a dobrovoľné bez ich bližšej špecifikácie a tieto sú poskytované na základe uzavretia samostatnej dohody o ich poskytovaní, pričom výška odplaty sa riadi sadzovníkom poplatkov. Žalobca síce doložil obsah týchto zmluvných dojednaní, avšak tieto nie sú podpísané žalovaným ako dlžníkom s tým, že by svojim podpisom potvrdil, že bol s týmito zmluvnými dojednaniami oboznámený, a že s nimi súhlasí. Zo strany žalovaného bola podpísaná iba zmluva o spotrebiteľskom úvere a žiadna dohoda o poskytnutí služieb, na základe ktorej by mal žalovaný platiť ďalšie splátky za tieto služby vo výške 34,56 eura zo strany žalobcu doložená nebola, a preto pokiaľ žalovaný mal uhrádzať splátky vo výške 81,99 eura, tak tieto boli stanovené bez toho, aby boli podložené dohodou o poskytnutí služby platne uzavretou so žalovaným. Na základe uvedeného sú potom v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedené údaje o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože pokiaľ mal žalovaný zaplatiť 42 mesačných splátok po 81,99 eura (žalovaný spočiatku splátky v tejto výške aj uhradil), tak spolu by celková čiastka, ktorú musí zaplatiť, predstavovala sumu 3 443,58 eura, k čomu je potrebné pripočítať ešte poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur a potom celková čiastka činí 3 593,58 eura, pričom v zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, vyčíslená na sumu 2 142,06 eura. V zmluve je síce vyčíslená aj odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb na sumu 1 451,52 eura, avšak táto nie je zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a teda dlžník je zavádzajúcim a skutočnosti nezodpovedajúcim spôsobom informovaný o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Uvedený nedostatok má potom vplyv aj na výpočet celkovej výšky RPMN, pretože v zmluve je síce RPMN vypočítaná na 26,01 %, avšak v skutočnosti RPMN predstavuje 46,62 %, pretože podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe a do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom celkové náklady spotrebiteľa tvoria základ pri výpočte RPMN a teda pokiaľ žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul aj náklady spojené s dohodou o poskytnutí služby, tak potom RPMN je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tým, že žalobca nepredložil dohodu o poskytnutí služby a z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretie takejto dohody nevyplýva, pričom podľa zmluvy bol žalovaný zaviazaný platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby, ktoré žalobca do celkových nákladov a tým aj do výpočtu RPMN nezahrnul, neumožnil súdu preskúmať obsah tejto dohody a súd musel vychádzať iba z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vyhodnotiť spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, keďže sú v ňom nesprávne uvedené údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN. V dôsledku toho je v zmluve aj nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší z dôvodov, pre ktorý sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 500 eur a tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak povinnosťou žalovaného bolo vrátiť žalobcovi sumu 1 500 eur, pričom doposiaľ žalovaný splátkami zaplatil spolu sumu 1 017,47 eura a okrem toho mu hneď pri poskytnutí úveru bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur a po zohľadnení týchto platieb celková suma, ktorú musí žalovaný ešte zaplatiť žalobcovi, predstavuje

332,53 eura (1 500 eur - 150 eur - 1 017,47 eura = 332,53 eura). Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 332,53 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne tak, ako bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako sankcia v prípade omeškania dlžníka a s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 332,53 eura od 06. 12. 2015 do zaplattenia v zmysle § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky po zosplatnení úveru a je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu dohodnutú v zmluve a zároveň aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výška sankcií spočívajúcich v úrokoch z omeškania a zmluvnej pokute bola stanovená podľa § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že tieto sankcie spolu nesmú prevýšiť sumu 1 350 eur, ktorá bola na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaslaná žalobcom na účet žalovaného už po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru a teda v skutočnosti uvedená suma predstavuje výšku úveru, ktorý bol žalovanému reálne poskytnutý. Keďže žalobe žalobcu bolo vyhovené iba do sumy 332,53 eura s príslušenstvom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, tak vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom na dôvody, pre ktoré považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd uviedol, že žalobca vo svojej žalobe spolu so zaplattením istiny s príslušenstvom požadoval aj zaplattenie náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,35 eura, avšak podľa názoru súdu tento nárok predstavuje súčasť nároku na náhradu trov konania a nie je možné o ňom rozhodovať samostatne, iba v rámci náhrady trov konania, keďže ide o úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to o písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej.

5. Z právneho hľadiska súd posúdil vec podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 11 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1, ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

6. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obe strany mali vo veci len čiastočný úspech a úspech žalovaného bol vyšší ako úspech žalobcu, pričom žalovaný si v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy neuplatnil a doposiaľ mu žiadne trovy ani nevznikli.

7. Proti tomuto rozsudku v časti zamietnutia žaloby a trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietal, že zmluvné dojednania, ktoré boli súdu predložené, predstavujú všeobecný dokument, ktorý sa nachádza v internej evidencii žalobcu a vzťahuje sa ku konkrétnemu časovému obdobiu, pričom tieto boli žalovaným podpísané. Súd prvej inštancie síce dôvodne vychádzal z dokumentácie, ktorá mu bola predložená, avšak táto popiera reálny stav veci, o čom žalobca predložil odvolaciemu súdu dôkaz.

Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie spočívajúci v nepodpísaní dohody o poskytnutí služieb, ktorej fotokópiu pripojil žalobca k svojmu odvolaniu, zdôraznil, že tento nenachádza oporu v skutkovom stave vychádzajúcom z obsahu spisu, nakoľko, ako súd uvádza na inom mieste rozsudku, táto žalobcom nebola pri podaní žalobného návrhu priložená. Dohoda o poskytovaní služieb bola so žalovaným uzatvorená ako samostatný právny úkon, ktorého predmetom je poskytovanie dohodnutého balíka služieb. Za uzatvorenie tejto dohody sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi dohodnutú odplatu. Zo samotného obsahu čl. I bod 2 dohody o poskytovaní služieb vyplýva: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.“ Ak teda súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na to, že spotrebiteľ bol zavádzajúcim spôsobom informovaný o celkovej čiastke na úhradu a následkom uvedeného žalobca tiež nesprávne vypočítal údaj o RPMN, potom súd pri koncipovaní tohto tvrdenia zreteľne opomenul, že výška odplaty podľa dohody zo zákona do celkovej čiastky nemohla byť zahrnutá z dôvodu dobrovoľného charakteru tohto právneho úkonu. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní pochybil, keď uviedol, že celková čiastka na zaplattenie predstavuje sumu 3 593,58 eura, nakoľko pri výpočte vychádzal z mesačnej splátky 81,99 eura. Ako však zo zmluvy zreteľne vyplýva, ide o mesačnú platbu so zahrnutím odplaty podľa dohody o poskytovaní služieb a výška mesačnej splátky v skutočnosti predstavuje 47,43 eura. Predmetná dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, preto sa ani odplata za poskytnutie balíka nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Uvedené závery jasne vyplývajú z § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.

Vzhľadom na to, že táto dohoda predstavovala fakultatívne dojednanie, je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údaj, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Na základe uvedeného je potom logické, že celkovú čiastku predstavuje úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru. Odhliadnuc od uvedeného je tiež namieste poukázať na to, že uvedenie údaj o výške mesačnej platby je v zmluve vymedzené zreteľným, zrozumiteľným a transparentným spôsobom, a to v rozsahu: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb): 81,99 eura a mesačná splátka - vrátane úrokov: 47,43 eura.

S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v tejto časti vyhovie a zaviazne žalovaného k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku vopred oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu (§ 219 ods. 3 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

13. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd sa po prejednaní veci stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

15. Základom odvolania žalobcu bolo skutkové tvrdenie, že uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb a následné platenie pravidelného mesačného poplatku žalovaným bolo dobrovoľné, a preto je vylúčené, aby takáto odplata bola zahrnutá do celkových nákladov úveru a z tohto dôvodu je výpočet RPMN správny. Na podporu svojich tvrdení žalobca pripojil k svojmu odvolaniu aj fotokópiu dohody o poskytovaní služieb, ktorú súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní k dispozícii nemal. Keďže žalobca mohol tento prostriedok procesného útoku uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, čo však neurobil, odvolací súd naň pre absenciu splnenia podmienky uvedenej v § 366 písm. d) CSP neprihliadol a ani sa ním vecne nezaoberal.

16. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že odplata podľa dohody o poskytovaní služieb mala byť zahrnutá do celkových nákladov úveru, keďže priamo súvisela s úverom. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že predmetná odplata v sume 1 451,52 eura a jej jednotlivé splátky boli zahrnuté do oznámenia žalobcu zo dňa 28. 01. 2015 o schválení úveru dlžníkovi. Nakoľko žalobca ďalšie splátky, ktoré mal žalovaný podľa dohody o poskytovaní služieb platiť, do celkových nákladov úveru nezahrnul a dohodu o poskytovaní služieb súdu prvej inštancie nepredložil, súd prvej inštancie mohol pri svojom rozhodovaní vychádzať len z obsahu úverovej zmluvy a v kontexte zistených skutočností vyhodnotiť spotrebiteľský úver ako bezúročný a bezpoplatkový pre nesprávne uvedenie údajov o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť a takisto aj nesprávneho údajov o výške RPMN, ktorá je v úverovej zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa.

17. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti závislého výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, mal by proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).